

[Aksel Larsen.]

slags taler i Østeuropa, så ville det naturligvis ikke gå dem godt.

Det ærede medlem hr. Kristen Amby vil have at vide, hvorfor kommunisterne absolut tror, at pagter, der sluttet af andre end østeuropæiske lande, er angrebspagter. Ja, men det tror vi ikke absolut. Det ærede medlem henviser til de pagter, Sovjetunionen har sluttet med forskellige østeuropæiske lande. Hvis det ærede medlem kendte bare så lidt til udenrigspolitik, som han burde, når han er Danmarks repræsentant i De Forenede Nationer, ville han vide, at disse pagter alle er tosidede pagter, som indeholder den bestemmelse, at de pågældende lande skal støtte hinanden, hvis et af dem bliver angrebet af Tyskland eller af et land, der er allieret med Tyskland. Forbilledet for disse pagter er de pagter, som Sovjetunionen allerede under krigen sluttede med England og med Frankrig. Der står det samme i disse pagter — dette burde det ærede medlem hr. Kristen Amby vide. Og hvis det ærede medlem hr. Kristen Amby vil vende sig mod Sovjetunionens pagt med f. eks. Polen, må han også vende sig imod Sovjetunionens pagt med England. Vil han ikke det, må han tie stille.

Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen værges sig forbitret mod beskyldningen for, at de radikale er gået i Sovjetunionens sold, og siger, at man må have ret til at sige sin mening, ret til frit at tale, tænke og tro her i landet. Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen må indstille sig på, at vilkårene for dem, der går imod Atlantpagten, er at blive skældt ud for kommunister, og det ærede medlem kan være glad, så længe man nøjes med at skælde ham ud i et blad. Kommunisterne er vant til at blive behandlet med ganske andre midler — det ved det ærede medlem hr. Kristen Amby også godt, eller skal jeg måske minde det ærede medlem hr. Kristen Amby om, hvordan vi to mødtes her i rigsdagshuset i maj 1945, da jeg kom hjem?

(Kort bemærkning).

Alfred Jensen: Når jeg ikke fik ordet for en kort bemærkning før, så er det ikke, fordi jeg havde tabt mælet eller hovedet, men simpelthen, fordi formanden mente, at de korte bemærkninger i denne omgang burde være slut. Jeg har ikke taget ordet til en kort bemærkning for at svare yderligere på det ærede medlem hr. Viggo Starks spørgsmål. Jeg har svaret udtrykkeligt, hvorledes vi ser på forholdene her i Danmark,

og at vi godkender menneskerettighedernes erklæring. Hvad det ærede medlem savner, kan han finde i vore dokumenter, i vore taler.

Det gælder derimod ikke det spørgsmål, jeg har stillet til udenrigsministeren. Det drejer sig ikke om ting, man kan søge oplyst i folianterne ved væggen, det drejer sig ikke om spørgsmål, man kan få oplysning om i pressen, og derfor har jeg stillet spørgsmålet. Nu forklarer ministeren, at der har været holdt et møde den nat, da man skiftede standpunkt. (*Udenrigsministeren* [Ole Bjørn Kraft]: Det var om eftermiddagen!). Det er kun en lille detail, den siger ikke, hvad det er, der har fået Danmark til at ændre stilling.

Alle her i Danmark har haft forståelsen af, hvor alvorlig situationen var. Det var den almindelige opfattelse, at man ikke burde drive det længere, end det var drevet i Østen, og der har været klarhed over, hvilke konsekvenser en fordømmelse af Kina ville få, specielt hvis en sådan fordømmelse blev ledsaget af sanktioner. Jeg ved meget vel, at der ikke er tale om sanktioner endnu, men man har fordømt Kina, og dermed har man faktisk ført problemet ind i bestemte baner. Det fremgår af behandlingen af det koreanske spørgsmål. Når man har fordømt en stat som angriber, kan man ikke forhandle med den, og det bliver vel også enden her, derfor er det farligt, det, der sker.

Jeg har ikke fået svar på, hvad det var, der fik regeringen til at ændre standpunkt. Det skulle vel ikke være pres fra amerikanerne, det skulle vel ikke være mrs. Andersens samtale, der har fået ministeren til at ændre standpunkt?

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Rasmus Hansen): Jeg erindrer, at et højt anset medlem af dette ting igennem mange år, afdøde Christmas Møller, engang, da han fik forelagt en kendsgerning, som han ikke havde lyst til at diskutere, sagde: jeg benægter alt fra en ende af. Christmas Møller sagde det med et stort smil. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen — det er forskellen — står nu her i aften og benægter i dyb alvor de oplysninger, jeg har givet med det tyske socialdemokratis ledelse og med dr. Schumacher som kilde. Det er kommunistisk taktik — det ved vi alle — at benægte enhver kendsgerning, som man skønner ikke passer i krammet. Når jeg har valgt mellem at stole på det ærede medlems oplysninger og de oplysninger, som det tyske socialdemokratis ledelse og dr. Schumacher, som er en ganske anden mand end den mand, vi fik